

man et mere nuanceret syn på kompetencer og kvalifikationer for mænd og kvinder individuelt.

Endnu er det kun en vision, at kvinder og mænd er nogenlunde ligeligt repræsenterede på arbejdsmarkedet, og for mig hænger ligestilling sammen med respekt og ligeværd på alle områder i tilværelsen. I Kristeligt Folkeparti vil vi gerne være med til at opruste ligestillingsarbejdet, og vi mener, at det er afgørende, at der bliver taget et reelt, lovmæssigt initiativ, så Kristeligt Folkeparti støtter dette lovforslag.

Ministeren for ligestilling (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige tak for en, synes jeg, meget positiv, modtagelse af forslaget fra alle partier bortset fra ét, Dansk Folkeparti.

Det er klart, at udvalgsarbejdet skal afklare nogle af de ting, der har været stillet spørgsmål om og sat spørgsmålstejn ved, og det ser jeg faktisk frem til. Men jeg synes gennemgående, at man har syntes fra partiernes side, at der stadig er brug for nogle rammer, inden for hvilke ligestillingsarbejdet skal foregå, og det skal selvfølgelig have en anden rytme, en anden tone, nogle andre elementer, end da kvindekampen startede for 25-30-40 år siden. Sådan må det nu engang være.

Jeg vil godt kommentere eller svare på nogle af de ting, som er blevet nævnt af Venstres fru Rikke Hvilshøj.

Jeg vil godt sige, at der faktisk ikke er tale om, at der i dette forslag bliver sagt noget om positiv særbehandling, bare for en ordens skyld. Det er særlige foranstaltninger med henblik på at fremme en reel ligestilling. Der er ikke tale om kønskvotering eller noget, som i øvrigt kan få hårene til at rejse sig på de allerfleste, og jeg tror, fru Rikke Hvilshøj har meget ret i, at der ikke er nogen kvinder og for den sags skyld heller ikke mænd, der ville bryde sig om at få en placering i samfundet alene på grund af deres køn. Det skal kun ske, fordi de har nogle værdier og nogle kvalifikationer og kan noget, der er brug for.

Men vi ser alt for ofte, at der er nogle barrierer, som vi er nødt til at gøre noget for at nedbryde, så begge køns kvaliteter og viden og erfaring kan komme til udtryk. Så bare for en ordens skyld: Der er ikke tale om positiv særbehandling, og der er ikke tale om kønskvotering. Der er faktisk tale om at bruge de muligheder, som Amsterdamtraktaten har givet rum for, og

som EU's handlingsplaner faktisk også er meget optaget af.

Så vil jeg også godt prikke lidt hul i den myte, der kan være om, at når der tidligere har været taget stilling til positive særforanstaltninger, har man det billede, at det alene har været kvinder, der er blevet favoriseret. Efter de oplysninger, jeg har fået fra Ligestillingsrådets formand, fru Ingrid Rasmussen, som sidder nede i salen, har det, så vidt jeg husker, været sådan, at i halvdelen af de konkrete sager om positiv særbehandling, Ligestillingsrådet har taget stilling til efter anmodning, har afgørelsen været til gunst for mænd og i den anden halvdel til gunst for kvinder, så det er altså ikke noget, hvor man alene har haft kvindeindfaldsvinklen. Det er bare til almindelig folkeoplysning.

Angående spørgsmålet om ligestillingstest så jeg i virkeligheden gerne, at man – lige så vel som der i dag står noget om økonomiske, administrative, energimæssige og EU-retlige konsekvenser i lovforslagene – i kommende lovforslag også kunne sige, at dette forslag har været genstand for en vurdering ud fra nogle ligestillingsopfattelser, og forslaget er i værste fald neutralt, i bedste fald fremmende for ligestillingen. Det så jeg meget gerne. Det ligger ikke konkret i dette forslag, men det er i hvert fald noget af det, som jeg godt vil sige her fra talerstolen, at jeg gerne vil arbejde for, for det er netop det, der ligger i mainstreamingsprincippet: man skal tænke køn ind i lovgivningen fra starten, og der skal faktisk være en bevidsthed om det.

Til fru Pia Christmas-Møller vil jeg også godt sige tak for tilslutningen – sådan må jeg opfatte det – og blot gøre denne bemærkning om bureaukratiet: Det er jo en gang imellem lidt paradoksalt, og det har der også været talt om nu i denne debat, at vi gerne vil vide noget mere om, hvorfor tingene ikke sker noget hurtigere, eksempelvis vedrørende lønstrukturer. For at få den faktuelle viden frem er man jo nødt til at få nogle redegørelser for, hvordan det ser ud i det kommunale, det amtskommunale og det statslige system, og det er klart, at der godt kan være tale om en lille smule bureaukrati, når man skal sende redegørelser ind. Men alt andet lige er det jo det, der skaber grundlaget for, at vi rammer rigtigt, når vi går videre i ligestillingsarbejdet, så jeg vil godt have gode råd om, hvordan vi kan gøre bureaukratiet mindre, men opnå samme effekt.